

METAMORFOOS NÕUKOGUDEAEGSE RELIINI JA kipsplaadiga kaetud laoruumist hubaseks poekeseks on sisearhitekt Priit Pöldme juhtimisel teoks saanud. “Siin on tehtud nii vähe kui võimalik ja nii palju kui vajalik. Järgisime hoolega eelarvet,” sõnab Pöldme.

Ruumis peituvad võimalused avanevad osaliselt alles töö käigus, kui seintelt päevinäinud viimistlusplaate eemaldades ilmub vaheseina vahelt tapeedijääkidega puitsein.

Pärast puhastamist ja lakkimist sai esmapilgul kaost meenutanud seinast maalinguna mõjuv ruumi ehe, millele vanaaegsed tapeedimustrid lumavaid mustreid koovad.

Liideti uut ja vana

“See on niisugune asi, mida kunstlikult teha pole võimalik. Niisuguse seina loomine ei saa olla otsene taotlus. Lõpptulemus on asjatundliku lähenemise ja oskusliku viimistlemise tulem. Õnneks nägi ka klient selle seina potentsiaali, kuigi alguses oli lõpptulemust raske ette kujutada,” nendib Pöldme.

Poekese omanik Eve tunnistab, et kunstipärane sein põhjustas enne mööbli paigaldamist humoorika vahejuhtumi. “Üks tööline, kes pärast viimistlustööde lõppu siia juhtus, küsis, millal me remonti tegema hakkame,” naerab ta.

Põranda ja lae uuesti ehitamise asemel otsustati uurida remondieelsete kattematerjalide alla piiluda. “Laudpõrand oli kaetud nõukogudeaegse reliiniga, mille all oli paks õlivärvikiht. Selle lihvisime lihtsalt maha. Vahetoga betoonpõrandalt eemaldasime katki-

Et ruumi võimalusi maksimaalselt kasutada, liideti riulisektioone kokku. Samadest sektioonidest valmistati kastid, mille põhi tehti kohapealt leitud ehitusdetailidest, juurde pandi ka jalad.